

maart 2011

SamenKerk ²

Uitgave van het Bisdom Haarlem - Amsterdam

Mgr. Punt 12½ jaar aan
het hoofd van ons bisdom

pagina 6

Missie brengt de Kerk
in de wereld

pagina 16

Matigheid

In dit nummer

Van de redactie	3
Matigheid	4
Jubileum bisschop Punt	6
Solidariteit, spiritualiteit en levensstijl	8
Binnen de vesting	10
Bisschop Punt onder de indruk van missiewerk in Afrika	12
Van Onderop	14
Interview: Missie brengt de Kerk in de wereld	16
'n Beetje Crypto	18
Onbekende geschiedenis	19
Stralend voor ons uit!	20
Impulsdag catechese: Geleefd geloof, van generatie op generatie	22
Geboekt	24
Vaslav	25
Jongerenpagina's	26
Vermeldenswaard	28
Retraites in OLV ter Nood	29
Personalia	31
Wereldjongerendagen	32

Colofon

Samen Kerk is het informatieblad binnen het Bisdom Haarlem - Amsterdam en verschijnt tienmaal per jaar nummer 2 jaargang nr. 36

Verantwoordelijke redactie:
Margot de Zeeuw,
Wim Peeters, hoofdredacteur

Redactieadres:
Samen Kerk
Postbus 1053,
2001 BB Haarlem
Telefoon: (023) 511 26 60
Faxnummer: (023) 511 26 59
Giro 43509
E-mail: pvermeer@bisdomhaarlem-amsterdam.nl
Internet: www.bisdomhaarlem-amsterdam.nl

Medewerkers:
Marcel Poorthuis (Parels uit de Schattengrot)
Ko Schuurmans (Bijbel en liturgie)
Hein-Jan van Ogtrop (Kerkengek)

Floor Twisk (Onbekende Geschiedenis)
Stefan en Lisette van Aken (Huwelijk en Gezin)
Eleonora Hoekstra-Ros (Van Onderop)

Abonnementsprijs:
€ 27,00 per jaar; buitenland: € 33,50 per jaar
Abonnementenadministratie: (023) 511 26 40

Advertenties:
ACTA Uitgeversorganisatie
Postbus 7160
6050 AD Maasbracht
Telefoon: (0475) 463 465
E-mail: info@actauitgevers.nl

Vormgeving/technische realisatie:
Novente vormgevers, Barneveld

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming worden overgenomen. Van sommige teksten en illustraties is de herkomst niet te achterhalen. Verantwoordelijken kunnen reageren via bovenstaand adres.

Middelmaat - in de goede zin

De deugd in het midden. Een gezegde dat iedereen kent en herkent. De deugd kent altijd haar maat, ligt altijd tussen twee uitersten. En dus ook zeker de deugd die we in dit nummer aan de orde stellen, de matigheid. Een passende deugd, dachten we, zo aan het begin van de Veertigdagentijd of Grote Vasten. Matigheid is één van de vier klassieke zogeheten "kardinale deugden". Dat heeft niet te maken met de Prinsen van de Kerk, maar geeft aan dat ze het belangrijkste zijn. Matigheid houdt het midden tussen de uitersten van lust (een ondeugd) en ongevoeligheid (idem). Maar ze ligt ook midden tussen twee deugden: die van de genieting en die van de onthouding. Ze is dus, in de goede zin, de deugd van de middelmaat.

Het vorige nummer, het eerste van de nieuwe jaargang, en het eerste in een nieuw jasje, had ook voor het eerst een nieuwe drukker en distributeur. En zo kon het gebeuren dat er het een en ander is misgegaan. Sommige trouwe abonnees moesten lang wachten op hun lijfblad. Het spijt ons erg, en we zullen er alles aan doen om te voorkomen dat dit zich herhaalt.

In dit nummer van Samen Kerk gaan we met de bisschop naar Kenia en met Kerkengek naar Naarden. We staan stil bij het koperen jubileum van onze bisschop. We bezoeken de impulsdag catechese en hebben een gesprek met de nieuwe man op het missiesecretariaat, Evert Veldman. Vaslav Nijinsky, de Russische balletdanser, staat centraal in de Schattengrot en Eva, een beginnende ballerina van elf jaar, in de overweging van Ko Schuurmans.

U leest in dit nummer over de Stille Omgang, over de musical The Passion, en over de voorbereidingen op de WJD in Madrid (al 120 jongeren uit ons bisdom hebben zich hiervoor opgegeven). U kunt nog veel meer lezen in deze zeer gevarieerde aflevering, maar dat is letterlijk te veel om op te noemen. Vandaar dat de redactie u hartelijk groet met de wens dat u in alle matigheid - dus soms genietend en dan weer het gelezene terzijde leggend - dit nummer tot u zult nemen. <

Redactie





Matigheid

Er is een interessante theorie over de grote geloofsafval die wij sinds de Tweede Wereldoorlog meemaken. Ze stelt dat de industriële revolutie (en ook de Franse revolutie) ervoor gezorgd hebben, dat de Kerk taken op zich begon te nemen die in de geschiedenis van het christendom altijd het domein van de "wereld" waren geweest: het verstoorte dorps- en boerenleven werd vervangen door de "zuil", dat geheel van katholieke en kerkelijke instellingen die ervoor zorgde dat iemand van de wieg tot het graf door de eigen instellingen verzorgd en begeleid werd.

Kenden de Middeleeuwen nog heel duidelijk de "tweezwaarden-leer", dat wil zeggen: een duidelijke scheiding van Kerk en staat, de Reformatie bracht de eenheid van staat en geloofsgemeenschap. Dat ging soms heel ver, zoals in Engeland, waar het staatshoofd tevens hoofd van de Kerk was (een situatie die tot dan toe alleen in de islamitische wereld bestond). Ook Calvin zag geen licht tussen de wereld en de Kerk en stichtte in Genève een heuse theocratie, de eerste in de geschiedenis van het christendom.

Afgezien van een enkel experiment in Latijns-Amerika (bekend van de film *The Mission*) bleef de katholieke

Kerk haar beginsel van scheiding trouw. Maar na de revoluties van de achttiende eeuw bleek dat, zeker in het Noorden, niet goed meer mogelijk. De wereld, de plek waar je af en toe seculier op adem kon komen, was sterk anti-christelijk geworden (denk maar aan de revolutionairen in Parijs, die het beeld van de Rede in de Notre Dame lieten vereren).

En dus ging de Kerk zich steeds meer bezighouden met het leven, met de organisatie van de samenleving. Dat heeft geleid tot een geweldige bloei van de Kerk in de negentiende eeuw, maar, weer dus volgens bovengenoemde theorie, tot een weerslag in de twintigste,

waarbij menigeen de hakken in het zand zette en zich losmaakte van de kerkelijke structuren.

Hoe dit ook zij, één ding staat vast: de katholieke kerk heeft altijd gepoogd een midden te bewaren, juist ook in de moeilijke verhouding met de "wereld".

Een mooi voorbeeld daarvan is het feest van carnaval of vastenavond, dat net weer achter ons ligt. Het is een feest dat alleen in een katholieke context kon ontstaan, omdat het weliswaar bepaald wordt door het liturgische jaar, maar met een heel eigen dynamiek. De orthodoxie heeft het niet, de reformatie evenmin.

De Kerk bemoeide er zich niet mee. Gaandeweg spraken de feestvierders stilzwijgend af dat ze in hun uitmonstreringen en parodieën de kerk in het midden zouden laten: natuurlijk verscheen er hier en daar een "drinkebroeder" of een "smulpaap", maar in het algemeen lieten de kerk en de carnavalsvierders elkaar met rust. Men kende zijn maat. En bovendien: op woensdagochtend vroeg zaten de feestvierders in de kerkbank om bij het begin van de Grote Vasten een askruisje te halen.

Daarin kwam in ons land verandering in de jaren tachtig van de vorige eeuw. En merkwaardig genoeg

begon die verandering in een echte carnavalsstad, Den Bosch. Er kwam een zogeheten "carnavalsmis", waarbij iedereen geacht werd verkleed ter kerke te gaan en waarbij de Prins en zijn Gevolg de eerste banken in de kerk bezetten of zelfs rond het altaar kwamen staan. Het was een kras staaltje van "inkapseling" van een puur seculier feest. Het vervolg is bekend: tegenwoordig zijn de "carnavalsmissen" op veel plaatsen niet meer weg te denken, en zelfs in ons eigen bisdom, waar de georganiseerde Vastenavond eigenlijk niet bestaat, rukt deze merkwaardige gewoonte op.

U begrijpt wel dat de schrijver van dit stukje er geen voorstander van is. Niet omdat ik niet van carnaval houd, integendeel zelfs; als geboren zuiderling laat ik het mij niet ontgaan. Maar ik ga graag, ook op carnavalszondag, naar een "gewone", sobere eucharistieviering om daarna onder te gaan in de driedaagse zotternij. En om op aswoensdag mijn hoofd te laten tekenen met as, symbool van de vergankelijkheid. En van de maat die we allemaal moeten houden, in de Kerk en in de wereld. <

Wim Peeters



Op audiëntie bij Paus Benedictus XVI.

Mgr. Punt 12½ jaar aan het hoofd van ons bisdom

Op 15 maart is het alweer 12 1/2 jaar geleden dat mgr. Punt, drie dagen na het plotselinge overlijden van mgr. Bomers, door paus Johannes Paulus II benoemd werd tot apostolisch administrator met alle bevoegdheden, dus feitelijk tot opvolger. En ofschoon het daarna nog drie jaar duurde voor de formele benoeming tot ordinarius kwam, mag 15 september 1998 gelden als de datum van benoeming van de nieuwe bisschop.



Om deze heuglijke datum niet ongemerkt voorbij te laten gaan, koos de redactie enkele foto's die een beeld geven van het werk van de bisschop, een eenzijdig beeld, omdat bij de werkzaamheden en ontmoetingen van alle dag uiteraard geen camera staat opgesteld.

Wij wensen de bisschop Gods zegen voor een vruchtbare voorzetting van zijn episcopaat toe. <

Redactie



1



2



3



4

1. Bij de inkleding van de Ridders van het Heilig Graf met mgr. Twad (thans patriarch van Jeruzalem) vóór de basiliek van Laren.

2. Ontmoeting met Z.H. Patriarch Paulos van de Ethiopisch-Orthodoxe Kerk.

3. Afscheid van onderwijs-gedelegeerde Ellen van Dam.

4. De staf van Egmond, fraai gerestaureerd.

5. Ziekenzegen.

6. Bij het afscheid van enkele langjarige redactieleden van Samen Kerk: Joke Forceville en IJs Tuijn.

7. Vóór de kathedraal van Paramaribo, met collega-bisschoppen mgr. Wim de Bekker en mgr. Ad van Luijn.

8. Ontmoeting met emeriti.

9. Een eerste bezoek ter oriëntatie aan het klooster van de zusters "Juliaantjes" in Heiloo. Later zou het bisdom dit gebouw aankopen.

10. Eucharistische aanbidding in Heiloo.

11. Sacramentsprocessie over de Amsterdamse grachten.



5



6



7



8



9



10



11

Solidariteit, spiritualiteit en levensstijl

Toen in de jaren vijftig de Bisschoppelijke Vastenactie werd opgericht, schreven de bisschoppen: "De zorgen voor eigen huis mogen ons niet afhouden van het daadwerkelijk meeleven met de veel grotere noden van anderen". Deze oproep heeft aan actualiteit niets verloren. We beleven dagelijks hoe onze aarde kreunt onder natuurrampen, vele volkeren onder strijd en geweld, ontelbare mensen onder armoede en honger. Het stelt de mensheid voor een ongekende uitdaging. Dringender dan ooit is hulp en solidariteit gevraagd. Maar ook een nieuw en dieper besef van eenheid van alle mensen. Ik ben ervan overtuigd dat vanzelfsprekende solidariteit en radicale verandering van levensstijl alleen mogelijk zijn, als we elkaar werkelijk kunnen zien als kinderen van één Vader, als broeders en zusters die eenzelfde toekomst delen. Er is geen tijd meer voor halve maatregelen en traagheid door botsende belangen. Daarom is voor mij solidariteit ook altijd gekoppeld aan spiritualiteit, aan verantwoording voor God.

Juist de Veertigdagentijd roept op tot die herbezinning. Allereerst individueel. Herbezinning op onze eigen levensstijl. Het evangelie houdt ons een levensstijl voor die zichzelf matigt, die niet méér neemt dan gerechtvaardigd is. Gerechtvaardigd tegenover hen, die mét ons deze aarde bewonen en tegenover hen die ná ons komen. Een levensstijl die in het aardse, het materiële geen dóel in zichzelf ziet, maar alleen een middel om menswaardig te kunnen leven en onze geestelijke, eeuwige bestemming als mens te kunnen bereiken. Een levensstijl die geworteld is in eerbied voor God en voor Zijn schepping. Maar we weten het, onze westerse levensstijl, die vol is van verspilling en overdaad, is nu wereldwijd maatstaf geworden. We lijken in een cultuur-trein te zitten, die niet meer kan stoppen bij grenzen waar de eerbied voor de natuur, voor het leven, voor de waardigheid van de mens en de heiligheid van God, dat wel zouden vereisen. De mens is tot z'n eigen grootste bedreiging geworden. De vastenactie wil geld inzamelen, maar ook prikkelen om anders te leven. De maatstaf daarvoor vinden we in het evangelie en in ons eigen hart.

De huidige sociale en monetaire crisis stelt ons dan ook niet alleen voor economische vragen, maar bovenal voor spirituele. Hoe willen we leven? Zijn we in staat eenvoudiger te leven? Zijn we bereid meer te delen met anderen? Kunnen we ook leven met bestaansonzekerheid?

Voor vroegere generaties en voor ontelbare mensen nu nog in de ontwikkelingslanden, reikt de zekerheid vaak niet verder dan de avond. Het bijbelse woord: "Maakt u geen zorgen voor de dag van morgen, elke dag heeft genoeg aan zichzelf", is voor hen dagelijkse realiteit. Ik heb het op

indrukwekkende wijze mogen ervaren in de sloppenwijken van Nairobi. Nu aardse zekerheden ook ons uit de handen vallen, en we niet meer weten of ons pensioen, werk of inkomen er morgen nog zullen zijn, wordt ook onze levensinstelling beproefd. Kunnen we die innerlijke kracht en dat basisvertrouwen in God en in het leven opbrengen? Christus waarschuwde al voor het bouwen op aardse zekerheden in de parabel van de man die grote rijkdommen vergaard had en vergenoegd overwoog dat dit hem in staat stelde vele jaren in onbezorgde luxe te leven. Maar dan moet hij het woord van de Heer horen: "dwaas, nog deze nacht zal men het leven van je opeisen en voor wie zijn dan al die rijkdommen die je vergaard hebt?" Natuurlijk mogen we plannen te maken voor de toekomst. Maar er is een verschil tussen plannen maken en zorgen maken. De crisis heeft ook de dimensie van een leerproces. Het draagt ook de kans in zich dat de mensheid zich weer meer bezint op de werkelijke waarden van het leven.

En daarmee ben ik weer terug bij de Veertigdagentijd. Het is de voorbereiding op Pasen, het feest van de Opstanding. Jezus was dood en leeft weer. Hij heeft een sprong gemaakt in een volstrekt nieuwe dimensie van leven. Wij zullen Hem daarin volgen. De hele schepping zal Hem daarin volgen. Maar zijn weg ging door het Kruis heen. Ook voor ons is er maar één weg naar het beloofde land en die gaat door de woestijn. De woestijn kan vele vormen aannemen in de wereld en in ons eigen leven. Het kent dorheid, worsteling en pijn, maar ook oases en schoonheid. We zien het in onszelf en om ons heen. De huidige problemen zijn er maar één voorbeeld van. Maar alles wordt licht en vreugdevol door het perspectief dat eens de horizon zal openbreken en we onze eindbestemming zullen bereiken. In Gods plan gaat niets verloren. Eens zal Hij alles nieuw maken. Uit alles wat mensen van alle tijden hebben gedaan, gebeden, geleden en gestreden ter wille van gerechtigheid, waarheid en liefde, zal Hij op wonderlijke wijze bouwstenen maken van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, het Koninkrijk van God. Dan zal Hij alle tranen van de ogen wissen, zegt de Schrift, want al het oude is dan voorbij. Alleen door dit perspectief is lijden en neergang te dragen, verdwijnt de krampachtigheid uit het leven en is er hoop door alle hopeloosheid heen. <

+ Jozef M. Punt
Bisschop van Haarlem-Amsterdam



Binnen de vesting

De bedoeling van deze serie artikelen is aandacht te besteden aan de verbeelding van de Bijbel (met name van het Oude Testament) in de kerkelijke architectuur. We behandelen al menige kerk in binnen- en buitenland. Ook in ons eigen bisdom zijn interessante kerken: de uwe? Is er ooit een boekje over verschenen? We zijn geïnteresseerd. We kregen een reactie uit Naarden, waar veel te zien is.



Simson en de poort van Gaza.

Rond 900 ontstond iets ten oosten van het huidige Naarden een nederzetting met de naam Naruthi. Nar betekent 'smal' en uthi staat voor 'verzameling' (van huisjes). Het oude Naarden kreeg in 1300, net als Eemnes en Baarn, stadsrechten. Het lag echter erg ongunstig. Stormen deden de kust afkalven en toen in 1350 aan het begin van de Hoekse en Kabeljauwse twisten het stadje verwoest werd, leek het beter het op een andere plaats te herbouwen. Tussen het Naardermeer en de voormalige Zuiderzee lag een zandrug die een corridor vormde in de richting van Noord-Holland. Ideaal als vestingplaats om de toegang naar Amsterdam te beheersen.

Het nieuwe Naarden

Het oude Naarden was inmiddels door de Zuiderzee opgeslokt. Het nieuwe Naarden werd planmatig gebouwd in de vorm van een rechthoek. Het stratenplan is in het huidige Naarden nog terug te vinden. De textielnijverheid bloeide en de producten van de Naardense wolwevers vonden hun weg tot Finland toe. Deze welvaart maakte het mogelijk zo'n prestigieus project als de bouw van de grote Vituskerk aan te vangen. Aanvankelijk zonder dwarsschip, maar na de brand van 1468 tot de huidige kruis-

kerk verbouwd. De kerk was erg in trek bij pelgrims omdat ze in het bezit kwam van relieken van de grote heilige. Uniek is de 16e eeuwse serie schilderijen op de gewelven van taferelen uit het Oude en Nieuwe Testament, geheel volgens de beginselen van de Biblia Pauperum.

De strategisch gelegen stad ontkwam niet aan oorlogsgeweld. In 1481 werd de stad geplunderd door als vrouwen verklede soldaten. De zwaarste ramp trof het dorp in 1572, toen 800 burgers werden vermoord door de Spanjaarden op verdenking van samenwerking met de Geuzen. Het vreemde is overigens dat er in Naarden pas heel laat enkele Geuzen waren binnengedrongen. Na het vertrek van de Spanjaarden werden de huidige vestingwerken gebouwd, die echter in 1672 de Fransen niet konden tegenhouden. Men gaf zich vlug over omdat men een herhaling van de ramp van 1572 vreesde. Na 1672 werd de vesting grootscheeps vernieuwd en kwam de bekende zespuntige stervormige plattegrond tot stand.

Vroom Naarden

Naarden had ook kloosters. Zo was er het Vitusklooster dat monniken uitleende aan het Paulusklooster in Amsterdam. In 1440 kregen

de zusters van het Maria-convent, gelegen in de huidige Kloosterstraat, het recht om een valbruggetje te maken door de stadsmuur om hun kloostertuin buiten de veste te bereiken. In 1572 lieten zij via dit bruggetje veel burgers vluchten voor de Spanjaarden.

De grote Vituskerk midden in de stad is een uniek gebouw. Omdat de oudere kerk in het oude Naarden lag, is deze kerk veel meer 'aus einem Guss' gebouwd. Een volmaakte eenheid van stijl is het gevolg. De serie plafondschilderingen is werkelijk uniek en vraagt een apart artikel. Zeer fraai is ook het koorhek uit 1531, een mooi voorbeeld van houtsnijwerk uit de vroege renaissance. Het oude orgel is helaas gesloopt. De prachtige panelen hangen nu in het Rijksmuseum in Amsterdam.

De katholieken

De oude kerk kwam pas in 1576 in protestantse handen. De katholieken kenden geen schuilkerkentijd, maar verhuisden gewoon naar verlaten conventgebouwen aan de Bussummerstraat. Ruim een derde van de bevolking was katholiek gebleven. De Jezuïeten verzorgden de zielzorg, maar door het placcaat van 14 april 1649 werd het hen moeilijker gemaakt. De gelovigen hadden inmiddels een noodkerkje gebouwd dat in 1835 door een ongelukkig kerkje aan de Gasthuisstraat vervangen werd. In 1911 werd dat weer vervangen door de huidige kerk met toren van

architect Stuijt, bouwopzichter van de kathedraal en bouwer van vele kerken in ons bisdom. Mij doet de neoromaanse vormtaal van de kerk met de vlakke zoldering denken aan de kerk die in het oude, nu in het water verzonken Oude Naarden zou hebben gestaan.

In de kerk is Sint Vitus meerdere malen verbeeld. Er is een 18e eeuws beeld van de heilige, een raam in de sacristie nog afkomstig uit de oude kerk en een nieuw raam boven de ingang van de huidige kerk. De kruiswegstaties zijn uit het atelier van de kunstschilder Bach en zijn voor kinderen een beetje eng. Het pronkstuk van de kerk is het indrukwekkende tabernakel met opzij de engelen uit de oude kerk. Jammer dat de kerk niet meer kan pronken met het prachtige schilderstuk van de Figdor-meester uit 1500. Dat is overgebracht naar het Catherijneconvent in Utrecht. Ik moet nog vermelden dat er ook nog korte tijd een Vitus buiten de Veste is geweest, door bisschop Zwartkruis ingewijd in 1968. Helaas in 1996 alweer gesloopt.

Afscheid van de vesting

Net zoals andere bezoekers verlaten wij met weemoed de Naardense vesting. Toevluchtsoord voor de Tsjechische pedagoog Comenius, gestorven in 1670 en begraven in de kapel van het Mariaconvent aan de Kloosterstraat naast het unieke Stadhuis. Eigenlijk heeft de vesting strategisch weinig nut gehad en krijgt zij pas nu, na de restauratie, haar

unieke waarde als landschapspark. De betrekkelijkheid van de veiligheid binnen een stenen vesting werd trouwens al in de 15e eeuw prachtig verbeeld in de schildering op het plafond van de oude Vituskerk. Simson was door de Filistijnen in de vesting van Gaza vastgezet: de stadpoort werd gesloten. Simson tilde de stadspoorten echter uit hun hengsels en legde ze op de top van de nabijgelegen heuvel. Een verhaal dat in de 'Biblia Pauperum' altijd in verband gebracht wordt met de ontsnapping van Jezus uit de kerker van het graf en zijn opstanding.

Ieder jaar komen muzikale pelgrims het lijdensverhaal door Bach op muziek gezet in de grote oude Vituskerk aanhoren. De zondagen daarvoor vierten katholieken en protestanten samen oecumenische avonddiensten, nu eens in de grote oude en dan weer in de nieuwere kleine Vitus, die op 27 november haar honderdjarig bestaan gaat vieren. Binnen de vesting zijn alle vieringen, in het bijzonder de huwelijksvieringen in stadhuis en kerk, extra knus. <

Hein Jan van Ogtrop, Haarlem

Gebruik is gemaakt van het de publicatie van D. Franzen 'De St. Vitusparochie te Naarden' uit 1986 en het aanvullende boek uit 2000 van Pieter Korver over de parochie in de 20e eeuw.

Vanaf de wallen ziet men de twee Vituskerken en het stadhuis.



Het interieur van de kleine Vitus.





Kibera, een van de grootste krottenwijken van Afrika.

Bisschop Punt erg onder indruk van missiewerk in Afrika



‘Erg interessant en aangrijpend.’ Het is de korte omschrijving van mgr. Punt over zijn werkbezoek aan Ethiopië en Kenia. Bisschop Punt is binnen de Nederlandse Bisschoppenconferentie verantwoordelijk voor het werkveld ‘missie en ontwikkeling’. Het was zijn eerste reis naar sub-Saharisch Afrika. Het bezoek startte met een flinke vertraging en een noodlanding met het vliegtuig in Dubrovnik waardoor het programma iets moest worden ingekort. Over het bezoek aan Ethiopië hebt u vorige maand in Samen Kerk kunnen lezen. Deze keer Kenia.

Ondanks de korte duur van de reis heeft mgr. Punt een ‘goede indruk’ gekregen van het missionaire werk in Kenia en de projecten die Mensen met een Missie steunt.

Met name het bezoek aan de beruchte sloppenwijk Kibera in Kenia’s hoofdstad Nairobi maakte veel indruk op de bisschop. Bijna één miljoen mensen leven hier, onder wie veel jeugdige gelukszoekers van het platteland. ‘Het grijpt je meteen aan. Hoe is zo iets mogelijk?’ vraagt de bisschop zich af, die tevens econoom is en gepromoveerd op mensenrechten.

Bisschop Punt en zijn gevolg brachten een huisbezoek aan twee vluchtelingen gezinnen. Het ene gezin was erin geslaagd met veel moeite en opoffering een toekomst op te bouwen in Kenia, terwijl in het andere gezin de oudste minderjarige jongen voor zijn twee broertjes moet zorgen en de situatie redelijk uitzichtloos is. Zonder advies en steun zouden zij het niet redden. Beide gezinnen waren erg blij en vereerd met het bezoek van de bisschop.

Vredeseducatie

Het bijwonen van een parochiebijeenkomst van vluchtelingen uit het Grote Merengebied (Rwanda, Congo en Burundi) schetste een beeld van het werk binnen het zogeheten Afrika Vluchtelingen Programma voor het Grote Merengebied. Dat biedt ondersteuning aan bijna drieduizend vluchtelingen die in Nairobi en omgeving leven. Onder

meer door gezamenlijke liturgische vieringen krijgen vluchtelingen morele en geestelijke ondersteuning. Verder vindt er vredeseducatie plaats waarbij vooral wordt ingezet op vermindering van onderlinge verdeeldheid en geweld.

Ook werd een bezoek gebracht aan het Tangaza College, een onderwijsinstituut dat onderdeel uitmaakt van de Catholic University of Eastern Africa. Het college leidt jonge mensen op om het missionaire en het sociale gezicht van de Afrikaanse kerk gestalte te geven. Daar praatte bisschop Punt met studenten die met een studiebeurs van Mensen met een Missie een opleiding volgen. ‘Het was een geweldig open gesprek,’ stelt Mgr. Punt. Aan het katholiek instituut studeert ook een moslima, wat geen probleem vormt vanwege de vele gedeelde waarden.

Complimenten van Mgr. Punt voor Kees Schilder van Mensen met een Missie, die een ‘zeer deskundige en plezierige gids’ is geweest tijdens het verblijf in Kenia. De ontmoetingen met verschillende Nederlandse missionarissen vond bisschop Punt ‘erg bijzonder’ en een ‘geweldige ervaring’. ‘Het is een combinatie van nuchterheid met enorm idealisme. Zij hebben grote kennis van zaken en wijden zich geheel aan de medemens,’ zo besluit de bisschop. <



Bisschop Punt op Tangaza College in gesprek met studenten die met een studiebeurs van Mensen met een Missie een opleiding volgen



Na afloop krijgt de bisschop een fraai hemd cadeau.



Bij een vluchtelingengezin in Kibera



De winter loopt ten einde en de planten en de struiken maken zich op om weer een nieuwe lente aan te kondigen en ik verheug mij op deze tekenen. Helaas zijn in het vorige nummer van Samen Kerk de afbeeldingen en teksten verschoven, met als resultaat de verkeerde illustraties bij de teksten.

door Eleonora Hoekstra-Ros

In **Samenspraak**, het **parochieblad** van de **Anna-Bonifatius** en **Gerardus Majella** te **Amsterdam**, werd vorig jaar in hun paasnummer vermeld dat zij na de palmpasenviering scherfjes verdriet van papier op de tafel achter in de kerk legden, zodat parochianen anoniem daarop iets konden schrijven waarover men zich zorgen maakte of verdrietig over was of om mensen speciaal te gedenken of voor te bidden. De geschreven scherfjes werden tijdens de avondviering van Goede Vrijdag als intenties onder het kruis gelegd. Het was ook mogelijk de scherfjes verdriet mee te geven aan een parochiaan om zo de eigen gebrokenheid bij de Heer aan te bevelen en er kracht uit te putten.



De **R.-K. Parochie Wieringermeer** vraagt in de eerste uitgave van het **parochieblad STEUN Zender** van dit jaar of er parochianen zijn die nu al weten of zij omstreeks de kersttijd een te groot gegroeide kerstboom willen laten verwijderen uit hun tuin. Zij mogen het alvast melden bij het parochiesecretariaat.



Marktplaats bekijken is tegenwoordig even bekend als de jaarlijkse rommelmarkt bezoeken. Volgens werkgroep Missie & Ontwikkeling van de **Christoforus Parochie** te **Schagen** brengt deze site een paar duizend euro op. Met de opbrengst van al die activiteiten steunen zij hun vaste paters en hun projecten. In oktober wordt er weer een rommelmarkt gehouden.

In het **Kontaktblad Groenmarktkerk** meldt de werkgroep Boekenmarkt dat zij veel boeken kregen en evenzo veel boeken verkochten. De verkoop leverde een bedrag op van € 2.900,00. Een deel van het geld wordt besteed aan het kinder- en jongerenwerk van de eigen parochie. Het andere deel gaat naar een project in Burundi.



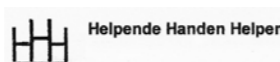
Parochianen van de **St. Jozefkerk** te **Bussum** melden in hun **parochieblad Bij de Tijd** dat de zelfgemaakte kerst- en gelegenheidskaarten binnen vier zondagen geheel uitverkocht waren. De opbrengst is bestemd voor de aanschaf van nieuwe liederenbundels.



In **Kontaktpunten**, het informatieblad van en voor de parochianen van de **R.-K. Parochie Huizen/Blaricum -Bijvanck** vertelt een parochiaan dat hij van kaarsenafval nieuwe kaarsen smelt en deze traditiegetrouw in de kersttijd te koop aanbiedt in de kerk. De opbrengst wordt aan goede doelen geschonken. Vorig jaar was de opbrengst € 365,00.



Bij **Helpende Handen Helpen** te Haarlem draait alles om geld, want dit is voor deze stichting de enige manier waarop zij de missionarissen van hun **parochiegemeenschap Schoten** helpen. In het **parochieblad Noorderlicht** sommen zij berichten op hoe zij giften ontvangen hebben. De opbrengst van de verkoop door een echtpaar uit de parochie verhoogde het jaarbedrag behoorlijk. Zij maakten originele servetstandaardjes en haalden € 800,00 op. De opbrengst uit de witte bussen achter in de kerk was net even meer. Voor de leden van de stichting is het een bewijs dat vele kleintjes toch één "grote" maken.



NOORDERLICHT

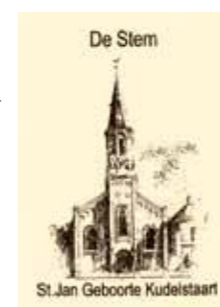


Een virtuele rondleiding op een site is niet meer uitzonderlijk. Het **parochieblad De Wiek** van de **parochie St. Jan de Evangelist** te **Breezand** dacht er anders over. In een artikel zet de redactie uiteen wat voor soort kerk hun parochie is en wat voor kerkelijk interieur je aantreft. De glas-inloodramen worden in het artikel niet vergeten. De uiteenzetting begint met een uitleg over hun patroonshelige Johannes de Evangelist. Deze wordt vaak afgebeeld met adelaarsvleugels. Dit symbool is terug te vinden op de rugleuning van een stoel in het liturgisch centrum. Het symbool is ook gekozen voor het parochieblad. In je eigen tempo kun je het parochieblad ter hand nemen en rustig het verhaal over de inrichting lezen.



Op Twitter. Het gaat gebeuren schrijft een redactielid bij het item van Nieuwtjes van het **parochieblad Hoeksteen** van de **Christoforus Parochie** te **Schagen**. De catechismus van de Katholieke Kerk (KKK) in berichtjes van 140 tekens op Twitter. De twittercatechismus is een idee van de katholieke internetondernemer Eric van den Berg en theoloog Frank Bosman. Wie de getweete catechismus wil volgen kan dat doen via #kkk2011 en het account @kathochismus.

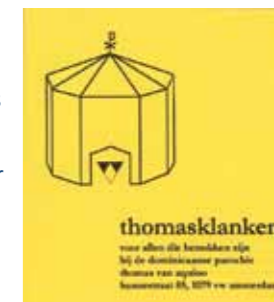
De redactie van **De Stem** maakt bekend dat het **parochieblad** met de 45e jaar jaargang is begonnen. De leden van de groep laten dit niet zo maar voorbij gaan en daarom werd hen tijdens de viering in januari jl. een feestelijk kopje koffie aangeboden om hen te bedanken voor hun inzet. Deze mededeling plaatsten de medewerkers van de **St. Jan Geboorte** te **Kudelstaart** zelf in **De Stem**.



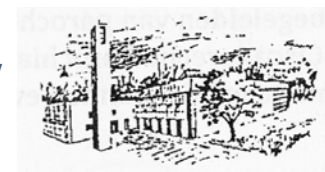
Het **parochieblad Het Goede Spoor** van de **H.H. Martelaren van Gorcum** meldt dat de parochie dit jaar kiest voor het vastenactieproject van de Filippijnen. Zij steunen inheemse bevolkingsgroepen en brengen 3 april als parochiekoor "Rotsvast" een gevarieerd programma na de Eucharistieviering ten gehore.



Op 18 en 19 februari jl. vierde de Joodse gemeenschap het Poerimfeest. Het is een vrolijk feest van verkleeden, spelen, lachen en lekker eten. De **thomasklanken**, voor allen die betrokken zijn bij de **dominicaanse parochie thomas aquino** te **Amsterdam**, besteedt er aandacht aan. Het parochieblad zegt in hun Leesrooster dat Esther slechts éénmaal voorkomt en wel op donderdag in de eerste week van de veertigdagentijd: Ester 14, 1.3-5. 12-14. Het is een indringend gebed.



De vastenaktiewerkgroep is hard aan de slag geweest om in de veertigdagentijd diverse evenementen te verzorgen. Naast de gebruikelijke vastenmaaltijd, de muzikale middag en de kindersponsorloop is er voor de kinderen ook iets nieuws. Zo staat er in het **parochieblad** van de **R.-K. Parochie van de H. Jozef te Zaandam** te lezen. Er komt een high tea met een knutselworkshop. Voor de speciale zegelbak wordt gevraagd zegeltjes van Albert Heijn en D.E. punten en meer in die bak te deponeren. De halfvastenspellen van de kaart/rummydagen wordt niet overgeslagen.



De MOV-groep van de **KAN parochies in Kortenhoef, Ankeveen en Nederhorst den Berg** laten via posters zien in hun kerk dat hun driejarig vastenproject afgesloten is en met welk resultaat er nu een gezondheidspost draait. Dit jaar kiezen zij voor een project op het eiland Mangyan (Filippijnen). Daar worden mensen opgeleid om producten uit hun natuurlijke leefomgeving te bewerken en te verkopen om zo een goed bestaan zeker te stellen voor de toekomst, met respect voor mensen en met behoud van de natuur.





Plaatsvervangend missiesecretaris Evert Veldman:

‘Missie brengt de Kerk in de wereld’

Op 1 januari 2011 verwelkomde de bisdomstaf een nieuwe collega: Evert Veldman startte als plaatsvervangend missiesecretaris. Evert werkt nauw samen met Matthieu Wagemaker, die als missiesecretaris eindverantwoordelijk is voor het missiewerk binnen ons bisdom. Margot de Zeeuw ging voor Samen Kerk met Evert kennismaken.

Al meteen bij aanvang van het gesprek blijkt dat Evert Veldman (1980) een ongebruikelijke achtergrond heeft, vergeleken met de meeste stafmedewerkers van het bisdom: hij is ergotherapeut. De eerste vraag ligt dan ook voor de hand: hoe is het allemaal zo gekomen? “Als ergotherapeut leer ik mensen omgaan met hun beperkingen, bijvoorbeeld na een hersenbloeding,” vertelt Evert. “Ik heb gewerkt in een revalidatiecentrum, maar ik merkte dat ik met name geïnteresseerd ben in mensen in ontwikkelingslanden. Je omgeving is namelijk heel bepalend als je een lichamelijke of geestelijke beperking hebt. Je kunt je voorstellen hoe moeilijk het is min of meer zelfstandig te wonen, als je geen hulp krijgt van familie of vrienden bij allerlei praktische zaken. In ontwikkelingslanden ligt dat veel gecompliceerder dan in Nederland. Vaak wordt er wel voor mensen gezorgd, maar dat is iets heel anders dan mogelijkheden aangereikt krijgen om je optimaal te ontwikkelen.”

Revalidatie

Evert wilde zelf zien hoe revalidatie in ontwikkelingslanden in zijn werk gaat en hij trok de wereld in: hij fietste in z'n eentje door zuid-oost Azië om te ervaren hoe het leven daar is en hij werkte twee keer een half jaar in respectievelijk Sri Lanka en India. Evert: “Je kunt in ontwikkelingslanden een grote bijdrage leveren, maar ik heb geleerd dat dit niet per se de meest effectieve oplossing hoeft te zijn. Je wordt vaak behandeld als dé expert en op een voetstuk geplaatst. Dat maakt mensen afhankelijk en als je weer vertrekt, kunnen ze het niet of nauwelijks zelf.” Evert wilde meer weten over dit soort dilemma's en volgde de opleiding ‘Community health’. Zo kwam hij in contact met de organisatie ‘Enablement’ in Alphen aan de Rijn. Deze organisatie is gespecialiseerd in revalidatiewerk in ontwikkelingslanden. Evert werkt nu twee dagen per week als trainer voor Enablement en is de rest van de week te vinden in Haarlem, waar hij als plaatsvervangend missiesecretaris de lokale MOV-groepen wil ondersteunen. Matthieu Wagemaker is naast zijn nationale taken op het gebied van missie en ontwikkeling, de eindverantwoordelijke missiesecretaris van ons bisdom. Evert: “Ik kom uit Langedijk, waar Matthieu destijds pastoor was. We raakten met elkaar bevriend en hielden contact. Matthieu vroeg op een gegeven moment of ik het missiesecretariaat wilde komen versterken. Aanvankelijk zou hij met Raphael Soffner gaan samenwerken, maar door diens overlijden in november is het allemaal anders gelopen.”



Evert is jong. Vindt hij missiewerk niet iets van ‘vroeger’, uit de periode van het rijke roomse leven, toen missionarissen naar exotische bestemmingen vertrokken en in Nederland melkdoppen werden gespaard voor ‘de arme mensen’? “Missie is voor mij een uiting van medeleven, van mede-zijn,” vindt Evert. “Het brengt de Kerk in de wereld, en de wereld terug in de Kerk. Dat kan via diaconie én via missie, voor mij ligt dat op hetzelfde vlak.” Zijn reizen zijn in dit verband een belangrijke voedingsbron: “Daardoor heb ik ervaren dat de Wereldkerk echt bestaat en dat de wereld groter is dan Noord-Holland. Daarnaast ben ik me ervan bewust geraakt dat mensen over de hele wereld hetzelfde zijn: er zijn tussen mensen onderling meer overeenkomsten dan verschillen.”

Kerken helpen kerken

En wat zijn de plannen van de nieuwe missiesecretaris? “Mijn primaire doel is het ondersteunen van de MOV-groepen in ons bisdom,” reageert hij. “Ik heb in februari een enquête rondgestuurd om te inventariseren welke projecten er zijn en waaraan de groepen behoefte hebben. Het uitgangspunt van ons als missiesecretariaat is ‘kerken helpen kerken’. Missie is niet alleen charitatief,

Evert Veldman: “Missie is voor mij een uiting van medeleven en mede-zijn”.

er moet ook altijd een link zijn met de lokale geloofsgemeenschap. Dat betekent niet dat je anderen uitsluit, maar missiewerk kan niet losstaan van de kerk.” In totaal zijn er in Nederland waarschijnlijk zo'n 6.000 particuliere initiatieven. Dat is een enorm reservoir. Evert wil in ieder geval de MOV-groepen binnen ons bisdom met elkaar in contact brengen: “Juist de dwarsverbanden zijn belangrijk, zodat de lokale MOV-groepen niet steeds het wiel hoeven uit te vinden, maar van elkaar kunnen leren en elkaar kunnen inspireren. Ook met de diverse migrantengemeenschappen in ons bisdom hoop ik deze dwarsverbanden te kunnen leggen.” Hij heeft al de nodige concrete plannen: “Er komt bijvoorbeeld een website die is gebaseerd op de uitkomsten van de enquête en we gaan workshops en toerustingsbijeenkomsten organiseren. Verder wil ik een digitale nieuwsbrief maken en natuurlijk nieuwe media inzetten, zoals twitter, skype en facebook.” Evert is als we elkaar spreken, ruim anderhalve maand ‘in functie’ en hij is onder de indruk van de inzet van de



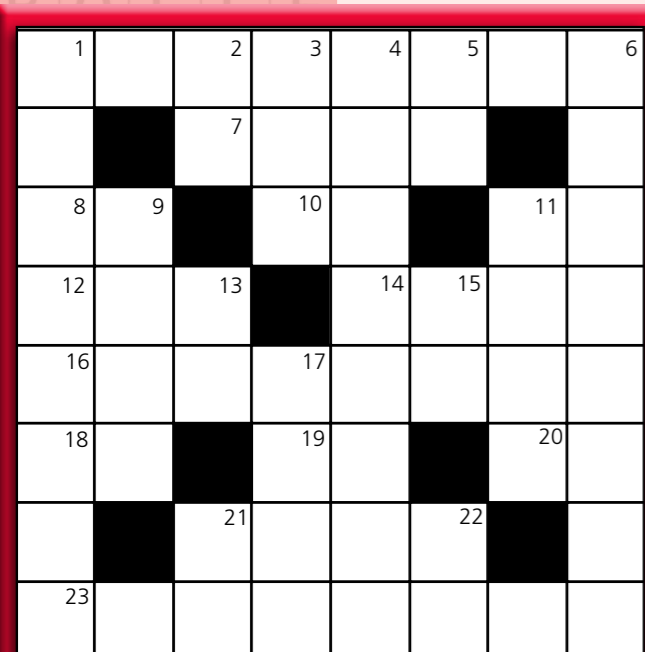
vrijwilligers: “Ik zie dat veel mensen zich enorm inzetten, veel tijd geven aan het missiewerk en dat waardeer ik enorm. Ik vind het echt een belangrijke taak van de kerk om missionair te zijn. Ik persoonlijk zou het geweldig vinden als het ons lukt onze krachten te bundelen en met nieuwe, creatieve ideeën de kerk én leefgemeenschappen in ontwikkelingslanden te ondersteunen en verder te helpen in hun ontwikkeling.” <

Interview: Margot de Zeeuw

Missiesecretariaat

Wie meer informatie wil over het werk van het missiesecretariaat, creatieve ideeën heeft of wil kennismaken, kan contact opnemen met Evert Veldman op maandag, donderdag en vrijdag. Hij is telefonisch bereikbaar op 023 5112 600 of via e-mail: >> missiesecretariaat@bisdomhaarlem-amsterdam.nl De enquête die is verstuurd naar de MOV-groepen, is te downloaden via de website van het bisdom: >> www.bisdomhaarlem-amsterdam.nl Kijk op de pagina van het missiesecretariaat, te vinden onder ‘Afdelingen’.

'n beetje crypto



Horizontaal

1 chocolade voor de vierdaagse 7 waterbed 8 begin en einde van een raadsel 10 tegen de vlakke 11 muzikale boom 12 een Duitser bestaat echt 14 voor een stootje in de rug of in je hart 16 gemeenschappelijke eetpartij? 18 even naar de drogist 19 fonetisch van 22 20 opbergplek voor muziekpartituren 21 daar kijk je uit naar Connexion 23 optreden van het schapen- en geitenkoor

Verticaal

1 2/2, 25/3, 15/8 en 8/12 bijvoorbeeld 2 wie dit is, moet 1 verticaal wel weten! 3 oude spaarpot 4 koffie voor het PvdA-congres 5 de kip spreekt er zo te horen zijn verbazing over uit 6 net uitgetraind voor de vierdaagse 9 vangt de rest op van uitbranders 11 om vliegensvlug naar Bethlehem te gaan 13 als Tijn zijn IJ kwijt kan, ziet hij plots het licht 15 kortom: je bent niet meer eenzaam 17 ook in het oude Holland trok het water zich iedere dag wel even terug 21 voor twaalfen 22 en wie zit er nu te zoeken naar de oplossing van 22 verticaal?

- Prijswinnaars zijn er niet te vermelden, omdat het decembernummer geen cryptogram bevatte en er - zoals ieder jaar - geen januarinummer verscheen. De winnaars van februari komen volgende maand in beeld.

Oplossing opsturen naar het redactiesecretariaat Samen Kerk, Postbus 1053, 2001 BB Haarlem

Onbekende geschiedenis (49)

De werkgroep Priodor in Uitgeest houdt met enige regelmaat een snuffelmarkt en/of boekenmarkt. Twee jaar geleden kwam in een verzameling aangeboden boeken ook een fotoalbum te voorschijn met daarin ansichtkaarten van kerken in Alkmaar, H. Dominicus en H. Joannes Bosco, en een aantal familiekiekjes. Mogelijk is dit fotoalbum ten onrechte op de boekenmarkt terecht gekomen. Eén van de foto's toont een huwelijksinzegening. Wie herkent het bruidspaar, de priester, de acolieten en de kerk? Graag uw reactie naar Redactie Samen Kerk, t.a.v. dhr. Floor Twisk (archivaris), Postbus 1053, 2001 BB Haarlem. Per e-mail kan ook via: ftwisk@bisdomhaarlem-amsterdam.nl



Onbekende geschiedenis (48)

Van de twee door dhr. J.Th.P. Helmerhorst te Assendelft toegezonden nog onbekende portretfoto's is er één tot klaarheid gekomen. Dhr. Henk Streng uit Hilversum herkende op de bruinetinte foto Pastor Dolle en dat blijkt te kloppen. Leonardus Dolle werd geboren te Soeterwoude op 21 juli 1872 en op 15 augustus 1898 tot priester gewijd. Achtereenvolgens was hij kapelaan te Bergen, Castricum, 't Veld en Rotterdam. Op 16 maart 1914 werd hij benoemd tot pastoor te Krommenie. Hij besloot zijn loopbaan als pastoor/deken te Goes, waar hij overleed op 25 februari 1940. De Zeereerwaarde Heer op de tweede foto is nog niet herkend. Daarom nog maar eens een tweede poging.



Onbekende geschiedenis (47)

De tweede plaatsing van de door dhr. Frank Schoenmaker uit Wognum ingezonden foto van zijn oud-oom en oud-tante Jan en Mien Schoenmaker uit Nibbixwoud heeft tot een bijzonder nuttige reactie geleid van een plaatsgenoot, dhr. Pronk. Deze heeft Jan en Mien vele jaren van heel nabij meegemaakt en kan ook heel veel over hen vertellen. De informatie zal intussen wel uitgewisseld zijn tussen de beide heren. Toch blijven we hopen dat er meer reacties komen.



P.S. Heeft ook u een onbekende foto van een kerkelijke gebeurtenis of een priester, pater of zuster en wilt u er meer van te weten zien te komen, dan kunt u deze opsturen naar de redactie van Samen Kerk, Postbus 1053, 2001 BB Haarlem. De foto ontvangt u zo spoedig mogelijk weer retour.



Stralend voor ons uit!

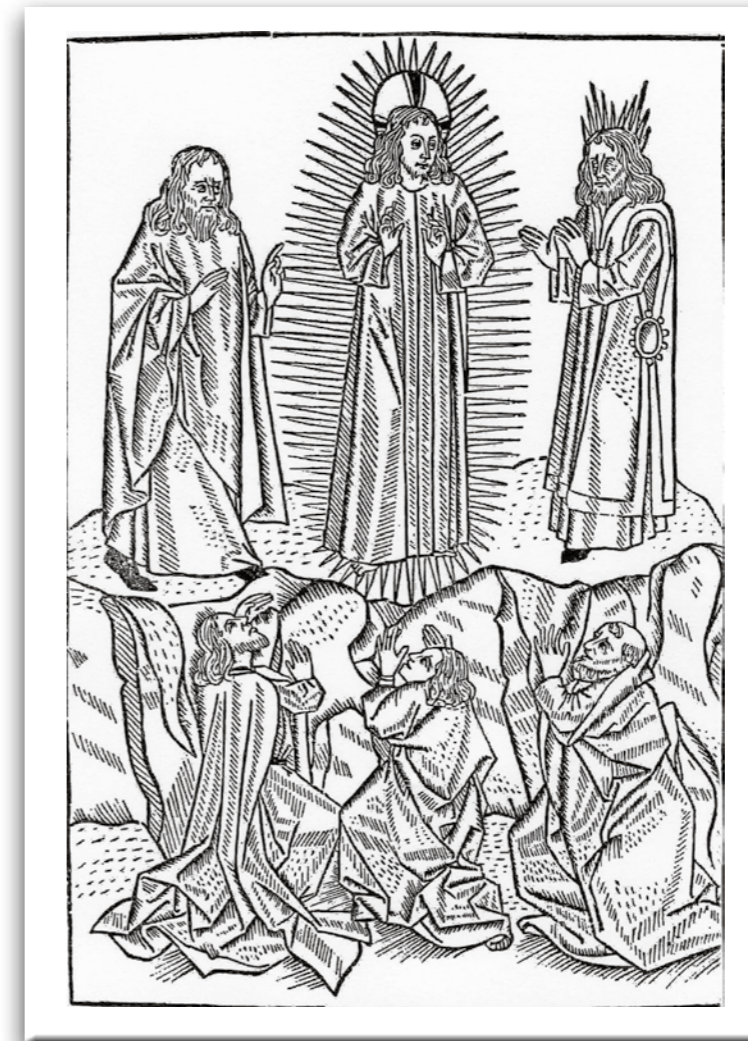
Marco volgt een opleiding autotechniek op het MBO. Ook buiten de verplichte uren is hij altijd te vinden in zijn stagegarage. Zijn wensdroom is nog eens voor zichzelf te kunnen beginnen. Hij staat te stralen als hij het je vertelt. Eva wil balletdanseres worden. Ze zit in groep 8 van een basisschool waar naast de gewone lessen veel aandacht wordt besteed aan dansen. Ook al moet ze 's morgens voor dag en dauw de deur uit, ze staat te stralen als zij het je vertelt. Wie meent goed gekozen te hebben en werkt aan de verwezenlijking van een zinnig ideaal, wordt enthousiast en gaat stralen.

Jezus, de rabbi van Nazareth, trekt weldoende rond, geneest zieken, bemoedigt mensen. Hij krijgt leerlingen. De mensen lopen hem na. De overheid vindt het maar niks en vreest een oproer van het gewone uitgebuite volk, opgehitst als ze worden – zeggen ze – door Jezus. Deze vraagt zich af: Wie ben ik eigenlijk? Wat moet ik toch? Zal de overheid mij niet oppakken en vermoorden? 'Jij bent de Christus, de Messias, de redder van Israel,' zegt Petrus. 'Houd je mond man,' zegt Jezus, 'laat ze het niet horen!' En hij zoekt met zijn vrienden de stilte en de bezinning op een hoge berg (Matteus 17,1-9). Vermoedelijk is het de Tabor, die eenzaam in het landschap ligt vlak bij Nazareth.

Sta op!

Een hoge berg is in de bijbel altijd de plek vanwaar God spreekt. Jezus ontdekt er dat hij goed heeft gekozen en begint te stralen. Plotseling verschijnen Mozes en Elia, die met hem in gesprek gaan. Mozes: hij staat voor de Wet, de Richtwijzers in het Oude Testament om goed en rechtvaardig met elkaar te kunnen te leven. Elia: hij staat voor de verhalen van al die profeten in het Oude Testament, die de mensen aansporen zich wèl te houden aan die Richtwijzers van God. Jezus krijgt door hun aanwezigheid antwoord op de knellende vraag: ben ik op de goede weg? Mozes en Elia zeggen hem: 'Ga door, ondanks alle tegenstand die je ondervindt!' Petrus ervaart ook dat het een rijk moment is. 'Laat ons drie tenten bouwen,' roept hij. Eigenlijk staat er "drie tabernakels", alsof hij wil zeggen: het is hier zo goed, zo heilig, dat moeten we bewaren, opsluiten in de brandkast, zodat niemand het ons kan afnemen. Hij heeft het nog niet gezegd of ze horen dat het inderdaad een goed, heilig moment is, want een stem klinkt uit een wolk. Wie is dat? Het moet God zijn, want zo spreekt God ook in het Oude Testament. 'Dit is mijn Zoon, luister naar Hem!' roept de Stem. Met andere woorden: God stelt zich vierkant achter Jezus op. Hij heeft goed gekozen, hij gaat, doet de goede weg. Van schrik vallen de leerlingen op de grond. Maar Jezus zegt hen: 'Sta op!' We mogen dit rijke moment, deze ontdekking van wat we moeten doen voor de mensen niet hier houden, niet opsluiten in een tent, in een tabernakel. Kom op, naar beneden, we moeten aan het werk om mensen nabij te zijn en jullie moeten meedoen! Praat er met niemand over, want de mensen hebben niks aan vrome praatjes! Het gaat erom dat we ze weer op de been helpen!

Wat moeten wij met dit verhaal? We staan niet op de Tabor. Of toch wel? Tijdens ons wekelijkse uurtje in de kerk komen we tot onszelf. We staan stil bij wat we meegemaakt hebben aan vreugde en verdriet en we kijken vooruit naar de komende dagen. Moeilijke momenten staan ons mogelijk te wachten, keuzes moeten we maken. We vragen ons misschien af: hebben we nog



De stralende Jezus op de berg. Houtsnede uit 't Boeck vanden leven ons heeren Iesu Christi – Antwerpen 1487.

idealen of vinden we het allemaal wel best zo? In dit uur ontmoeten we niet alleen elkaar, maar ook God. In de viering klinken woorden uit de Schrift en we veranderen daardoor wie weet van gedaante. Door die stralende, vurige woorden uit de Schrift kunnen we er weer tegen aan. Maar we mogen al die woorden niet voor onszelf houden, opsluiten in het tabernakel. Nee, we moeten er mee naar buiten. Aan het einde van de viering krijgen we daarom de zegen en worden we, geruggesteund door die zegen, op pad gestuurd om al die mooie woorden waar te maken. Om er te zijn voor al die mensen met wie we leven en werken. Om goedheid gestalte te geven. Om energie en kracht uit te stralen, een beetje een ander mens te worden, bemoedigd als we zijn door de woorden die we gehoord hebben. Dan worden we enthousiast. Dat wil letterlijk zeggen: Gods Geest werkt in jou! Dan zijn we als Abraham (Genesis 12,1-4), die ook opstond en niet bij de pakken bleef neerzitten. Hij zei niet: het wordt toch niks met deze ellendige wereld, met mijzelf... dus God bekijk het maar! Nee, enthousiast gemaakt door God stond hij op en ging. En het lukte hem om goed te doen omdat God hem gezegend had.

Hemel op aarde

Iedere viering is als de berg Tabor, waar ook wij van gedaante veranderen om gevoed door het Woord van God, door Brood en Wijn – het is Jezus zelf – vervolgens thuis, op je werk, je school, aan het ziekbed, in je actiegroep een mens te zijn die goedheid uitstraalt en liefde geeft. Is het gek om te beweren dat het best goed zou zijn als andere mensen zò ontdekken dat wij kerkmensen zijn? 'Schaam je maar niet om van Jezus te getuigen,' roept Paulus ons toe (2 Timoteus 1,8-10). Jezus achterna gaan, die ons stralend vooruit gaat, is dus zo gek nog niet. We zijn geen malloten, ouderwetse lieden, omdat we nog steeds naar de kerk gaan. Integendeel, wie aan het einde van de viering opstaat en gezegend naar huis gaat, zegt daarmee: ik ga ervoor, het kan toch, een hemel op aarde! Zo gaan wij door de Veertigdagentijd op weg naar Pasen. Niet zonder lijden, afzien en tegenslag, maar toch want we zullen stralen als Marco en Eva. Stralen wij dan al door het Licht van Pasen, het Licht van de Verrezenen? <

Ko Schuurmans



Impulsdag: Geleefd geloof, van generatie op generatie

Mgr. Punt: We hebben een catechetisch reveil nodig!

Geleefd geloof, van generatie op generatie. Wat is dat en hoe geef je dat door? Daar draaide het om op de Impulsdag, die op zaterdag 29 januari jl. in de Mozes en Aäronkerk in Amsterdam werd gehouden voor 100 pastores, begeleiders en vrijwilligers in Catechese en/of Jongerenpastoraat. Mgr. Punt sprak de aanwezigen toe en bedankte hen voor hen inzet in de parochies en parochieregio's.

Mgr. Punt sprak aan het begin van de dag en was nog vol van zijn ervaringen opgedaan tijdens zijn recente bezoek aan Afrika. Hij riep de aanwezigen op om mensen weer "de volheid van de blijde boodschap te laten zien". Zo vaak is slechts een klein deel van het evangelie zichtbaar. Daarnaast benadrukte hij het belang van "een geleefd geloof". Dat is een geloof waarbij er integratie is tussen geloof en leven. In Afrika had hij dat met name ervaren: hoe mensen, die niet weten of ze morgen nog te eten

hebben, in het volste vertrouwen leven dat God elke dag voor hen zorgt. Dit geleefde geloof van de Afrikaanse christenen had mgr. Punt duidelijk geraakt. Daarnaast sprak hij over de noodzaak van een "catechetisch reveil" in onze tijd. Tenslotte benadrukte de bisschop dat contactmomenten met elkaar nodig blijven om het werk in de parochies voort te kunnen zetten, zeker nu de dekenale medewerkers niet meer beschikbaar zijn voor directe ondersteuning.

Lezingen, appetizers en workshops

De bezoekers kregen de gelegenheid een keuze te maken uit twee lezingen. Toke Elshof hield een boeiend betoog over drie generaties katholieken en welke implicaties dat heeft voor het werken in de parochie anno 2011. Martin Hoondert dacht met de aanwezigen na hoe liturgie met jongeren vruchtbaar gevierd kan worden: in het spanningsveld tussen de persoonlijke situatie van jongeren en actualiteit én wat we overgeleverd hebben gekregen vanuit de Schrift en traditie. Hij gaf het belang aan van een zogenaamde hermeneutische competentie bij begeleiders, om dit spanningsveld bij elkaar te brengen; te ontsluiten waar God werkt in het leven van jongeren.

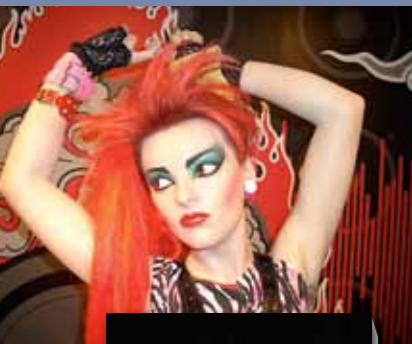
Na de lunch volgde een aantal korte presentaties of appetizers over bijvoorbeeld het Missionair Centrum in Heiloo, het materiaal van Rock Solid of de cursus Op reis in het Land van Geloven, met een bijbehorend vervolgaanbod. In vijf workshops tenslotte konden mensen gericht met elkaar aan de slag gaan: hoe geef ik het geleefde geloof door in de praktijk? De praktijk betrof de huiselijke situatie, de eerste communievoorbereiding met kinderen, gezinsvieringen in de parochie, het jongerenwerk en de liturgie van de vormselviering.

Bijeenkomsten toekomst

Met name de onderlinge ontmoetingen en uitwisseling op de dag werd op prijs gesteld. De dienst Geloofsopbouw – afdelingen Jongerenpastoraat, Huwelijk & Gezin, Catechese – zal dan ook in het seizoen 2011-2012 zorg dragen voor bijeenkomsten voor uitwisseling, inspiratie en vorming van pastores en vrijwilligers op het gebied van geloofsopbouw. Ook een Impulsdag in januari 2012 staat weer op het programma. <

Voor meer informatie:
>> www.jongbisdomhaarlem.nl





Bekentenissen

Nina Hagen is 'in de Heer', en in haar autobiografie *Bekentenissen* lezen we dat ze dat eigenlijk al haar hele leven is. Je zou het niet geloven als je de oude foto's ziet, de filmpjes op internet van haar optredens bekijkt en de wilde verhalen leest uit haar tijd met Herman Brood. Ik begon aanvankelijk dan ook wat cynisch aan het boek. Dat gevoel ben ik niet helemaal kwijtgeraakt, daarvoor is 'Nientje' me iets te zelfgenoegzaam en te zeer overtuigd van haar eigen gelijk, maar uiteindelijk komt ze oprecht over. Intens ook. Zo intens als ze was in haar jonge jaren als punk, zo intens lijkt ze nu ook als christen van in de 50. Maar uit haar boek blijkt ook dat God nooit heel ver weg was, ook niet in haar meest wilde jaren. Ontroerend is bijvoorbeeld de anekdote uit haar tijd in Amsterdam: iedereen in het huis waar ze woonde, was aan de drugs. Op een goed moment had Nina een slechte trip en ze begon te bidden. Haar gebed raakte uiteindelijk iedereen in het huis en het had een wonderbaarlijke uitwerking op de sfeer. Ze schrijft: "Ik getuig – en de mensen die erbij waren doen dat ook – dat de geest van het gebed en de genezende ervaring die nacht stilzwijgend overgingen op het hele huis... Ze waren in hoogste nood en werden door de goddelijke liefde aangeraakt." Dat moet een intense, bijzondere ervaring zijn geweest!

Zoals gezegd: Nina lijkt in haar boek best tevreden over 'Nientje', en dat roept bij mij hier en daar wat irritatie op, maar uiteindelijk is het onmogelijk te oordelen over de ware motieven van een ander, zeker als je die ander niet persoonlijk kent. Zelf laat ze niet na dat keer op keer te benadrukken: Jezus heeft mij bevrijd van al mijn zonden en schulden en het is aan niemand om mij te veroordelen. Misschien is dat nog wel de grootste les die we van Nina kunnen leren: oordeel niet!
MdZ

Nina Hagen, *Bekentenissen*, Kampen, 2010, ISBN 978 90 259 6101 5, € 19,90

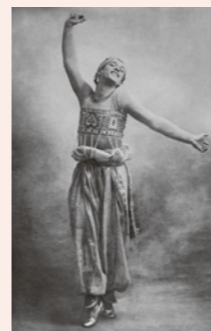
Handboek Kerk en internet

Bezinningswebsites, twitternovenen, hyvespsalmen, chatkathedralen en het evangelie volgens Facebook – het zijn nieuwe begrippen uit een wereld die voor veel christelijke kerken nog onbekend is. Internet is niet meer weg te denken uit onze informatiemaatschappij. Christelijke kerken zijn naarstig op zoek hoe ze met nieuwe media kunnen omgaan. Het *Handboek Kerk en Internet* van de informatiewetenschapper Eric van den Berg helpt daarbij. De benadering in het Handboek is zowel filosofisch-theologisch als pragmatisch van aard. De publicatie schetst mogelijkheden en beperkingen om nieuwe media in te zetten voor kerkopbouw, diaconaat of evangelisatie. Gods Geest waait over het internet en er zijn verschillende vormen van christelijke gemeenschapsopbouw te zien. Maar er zijn ook kritische vragen te stellen, zoals: heeft het digitale kaarsje of een iPhone applicatie voor online biechten werkelijk betekenis? In het Handboek komen praktische zaken aan de orde: het bouwen van een website, vormgeving, functionaliteit en continuïteit van websites. Welke sociale media zijn er en wat is de meerwaarde voor de christelijke kerken? Moet een parochie of gemeente gaan twitteren of YouTube filmpjes gaan maken?

Eric van den Berg, *Handboek Kerk en internet*, Heeswijk, 2011, ISBN 90-8972-030-6, € 28,95

Vaslav

Uit de tijd toen ik nog op het conservatorium zat, destijds in Hilversum, staat me de kennismaking met de muziek van Strawinsky levendig voor ogen. Mijn docent muziekanalyse was de geniale componist Tristan Keuris wiens werk tot het beste behoort dat Nederland heeft voortgebracht. We konden horen – en hij stak het ook niet onder stoelen of banken – dat hij goed naar de Russische grootmeester had geluisterd. De orkestrale rijkdom van de Vuurvogel riep bij mij sprookjesachtige beelden op, maar de bijtende ritmiek van de *Sacre du Printemps* voelde alsof de aarde zelf opscheurde en oerkrachten zich een uitweg zochten. Ik verdiepte me in de gedurfde Russische balletten die heel Parijs in rep en roer brachten. Sergei Diaghilev was het brein achter het geheel, zoals vaker met artistieke bewegingen geniaal zonder zelf



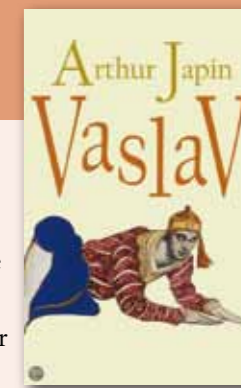
scheppend kunstenaar te zijn. De balletdanser Vaslav Nijinski was daarentegen schepend, een bonk muzikaliteit en lichaamskracht die de zwaartekracht tartte.

Zoals zoveel kunstenaars begreep hij zelf niet wat hij deed en kon het in elk geval niet uitleggen. Diaghilev oefende een ongehoorde macht over hem uit. De Russische decaden-tie was aan Diaghilev niet voorbijgegaan: poserend als een dandy, links en rechts

zijn slachtoffers makend. Vaslav was symbiotisch aan Diaghilev verbonden: zonder deze artistieke mastermind was het leven van de balletdanser niets. Groot was de schok toen danseres Romola, die geen Russisch sprak, er in slaagde om binnen enkele weken met Vaslav te trouwen. Haar motieven zijn altijd gewantwoord: koos ze alleen voor de kunst om Nijinski binnen te halen, zo ongeveer zoals Alma Mahler? Haar versie van het verhaal werd wel als vervalsing gezien; zij zou de grote balletdanser van de kunst (en van Diaghilev) hebben weggehouden zodat hij zijn artistieke levensdrang niet meer kon uiten. Vanuit het perspectief van Diaghilev is hier een ramp gebeurd: "Dat wijf heeft Vaslav artistiek kapot gemaakt!" Of spreekt hier gekwetste, ja valse jaloezie?

De zaak interesseerde me en blijkt ook Arthur Japin te interesseren. Zijn boek *Vaslav* biedt het tragische levensverhaal van Nijinski dat uiteindelijk in geestesziekte zou eindigen. Hij beschrijft het levensverhaal vanuit het perspectief van een bediende, vanuit Diaghilev en vanuit Romola. Het is een fantas-tisch gegeven. De vraag is echter wat een roman kan toevoegen aan dit levensverhaal dat zo goed gedocumenteerd is. Ikzelf heb de biografie van Nijinski door Romola in de kast staan,

de biografie door Richard Buckle, de dagboekaantekeningen van Vaslav zelf en van alles over Strawinsky en de Russische balletten. Japin noemt keurig deze bronnen en meer achterin het boek. Maar wat biedt het boek zelf? Een vergelijking.



Als Romola een psychiater raadpleegt over de situatie van Vaslav, vertelt ze in de roman van Japin: "U maakt zich zorgen om niks", zei de dokter meteen, "Genialiteit en gekte zijn bijna hetzelfde. Bij scheppende kunstenaars is de grens tussen normaal en abnormaal flinterdun".

Maar bij het tweede bezoek later beschrijft ze: "Nu moet u sterk zijn, lieve mevrouw", begon hij. "Er is niets meer wat ik voor uwe man kan doen. Hij is ongeneeslijk krankzinnig". Dat ene leven moeten we als verloren beschouwen, maar twee kunt u er nog redden, en wel door onmiddellijk van hem te scheiden, uw kind mee te nemen en bij hem weg te gaan." De reactie van Vaslav na dit gesprek van Romola met de dokter: "Femmka", zei hij kalm, "je brengt mijn doodsbbericht". Vervolgens beschrijft Japin hoe Romola's moeder haar op een wandeling meeneemt tijdens welke Vaslav heimelijk uit het huis gehaald wordt.

Nu Romola's biografie: "Dit is heel interessant wat u me vertelt. Ik kan u verzekeren dat er niets aan de hand is. We worden niet krankzinnig, we worden zo geboren. Ik bedoel, de dispositie is er. (...) De symptomen die u beschrijft bewijzen in het geval van een artiest geen mentale stoornissen". En het tweede gesprek: "Nu, beste mevrouw, moet u heel sterk zijn. U moet uw kind meenemen en van hem scheiden. Ongelukkigerwijs kan ik niets doen. Uw man is ongeneeslijk krankzinnig". Dan de reactie van Vaslav: "Femmka, je brengt mij mijn doodsbbericht".

Het is duidelijk dat Japin uiterst getrouw is, zelfs zo getrouw dat de vraag gesteld mag worden wat een roman feitelijk toevoegt aan de bestaande documenten. Ik kan me voorstellen dat er lezers zijn die zeggen: niets! Zo'n lezer wil de verschillende perspectieven zelf volgen en dat niet overlaten aan de een romanschrijver. Maar doorgaans zullen lezers niet zelf die dagboeken en biografieën gaan lezen. Japin heeft goed gezien wat een dramatisch potentieel die verschillende boeken bevatten en hij heeft zijn romanvorm daarop geheel gecomponeerd. Dat is een artistieke prestatie van niveau. Maar aan de dramatische werkelijkheid zelf heeft hij weinig hoeven toe te voegen. <

Marcel Poorthuis



The Passion

The Passion vertelt de laatste uren van Jezus' leven in een bijzonder en meeslepend Tv-evenement. Wat gebeurde er met Jezus na het laatste avondmaal? Bekende Nederlandse acteurs zingen het passieverhaal met de grootste Nederlandstalige pophits. Het muzikale evenement vindt plaats op Witte Donderdag 21 april in de straten van Gouda. The Passion zal live worden uitgezonden op Nederland 3 en internet.

Manchester Passion

De uitvoering van *The Passion* is gebaseerd op de Manchester Passion die in 2006 live is uitgezonden door de BBC. Miljoenen mensen keken toen naar het verhaal van Jezus' lijden en opstanding.

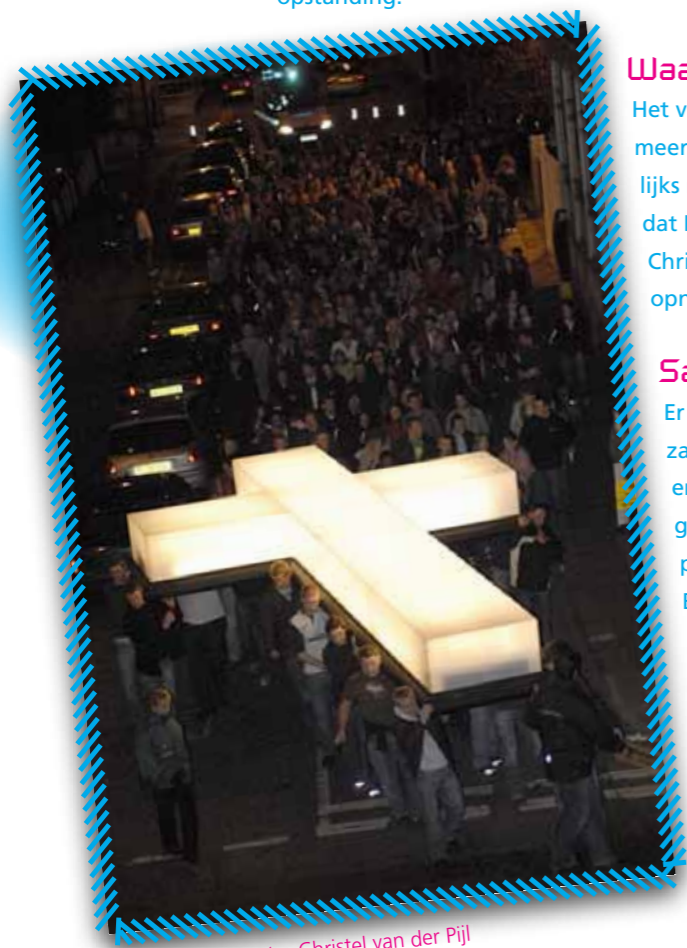


Foto: Christel van der Pijl

Waarom het Paasverhaal?

Het verhaal van Pasen lijkt een bekend verhaal, maar steeds meer mensen - en jongeren vooral misschien - weten nauwelijks nog waar het over gaat met Pasen. En al helemaal niet dat Pasen ook nog eens het belangrijkste verhaal van het Christendom is. The Passion geeft iedereen de kans om dat opnieuw te ontdekken.

Samenwerking

Er wordt nog hard gewerkt aan het evenement. In maart zal meer bekend worden over het exacte programma en bijvoorbeeld de muzikanten. The Passion wordt geproduceerd door Eye2Eye Media voor de omroepen RKK en EO. Daarnaast werken het Nederlands Bijbelgenootschap, de Protestantse Kerk Nederland, de Rooms-Katholieke Kerk, de gemeente Gouda en culturele fondsen samen aan dit unieke evenement.

Meer informatie over The Passion is te vinden op:

>> www.jongkatholiek.nl/the Passion

Jongerenprogramma Stille Omgang

Het is bijna zover, op 19 maart 2011 vindt opnieuw de Stille Omgang plaats in Amsterdam. Voorafgaand aan het lopen van deze stille tocht, kun je het jongerenprogramma bezoeken. Wat kun je hier zoal van verwachten?

De dansers van dansschool Lucia Marthas openen de avond op spetterende wijze. Vervolgens beeldt zandtovenaer Gert van de Vijver de boodschap van de Stille Omgang uit op een bijzondere en creatieve manier. Hierna gaat priester Michel Remery op interactieve wijze in op het thema Reboot. En we sluiten af met de Eucharistieviering waarin mgr. Punt voorgaat. Code-X Music Nationaal Jongerenkoor zal hierbij aanwezig zijn.

Het thema van dit jaar is **Reboot!** Dit betekent "herstarten". Kan het jongerenprogramma van de SO misschien een herstart zijn in jouw leven?



Het jongerenprogramma begint om 20.00 en eindigt om 24.00 uur. Plaats: Mozes en Aaronkerk aan het Waterlooplein in Amsterdam. De entreprijs bedraagt € 7,00. Meer informatie vind je op: >> www.stille-omgang.nl/jongeren

Contactgegevens

Jongerenpastoraat bisdom Haarlem-Amsterdam
Kruisweg 63 > 2011 LB Haarlem
{t} 023 511 26 35 > {e} info@jongbisdomhaarlem.nl

Agenda

Voor begeleiders

- >> 5 maart Minicursus Vormsel I
>> www.jongbisdomhaarlem.nl
- >> 2 april Minicursus Vormsel II in Heiloo
>> www.jongbisdomhaarlem.nl

Voor tieners/jongeren

- >> 19 maart Jongerenprogramma Stille Omgang
>> www.stille-omgang.nl/jongeren
- >> 9 april BAVOdag voor alle vormelingen
>> www.bavodag.nl
- >> 17 april 26e WereldjongerenDAG in Amsterdam
>> www.jongbisdomhaarlem.nl





1

< 1. Uitslag Kerstpuzzel

Hierbij willen wij u namens de redactie en de jury hartelijk danken voor de enorme stapel inzendingen van de kerstpuzzel in Samen Kerk december 2010. De diversiteit aan inzendingen is een genot om te ontvangen; briefkaarten, Ansichtkaarten, kerst- en nieuwjaarskaarten, zelfgemaakte kaarten. Dank u dat u dit in groten getale hebt gedaan. Dank u ook voor alle goede wensen die wij vanuit het hele land mochten ontvangen. De jury had een onmogelijk taak, maar uiteindelijk zijn volgende prijswinnaars getrokken:

- T. Hoekstra, Monnickendam
- G. de Graaf, Den Burg
- mw. T. de Wit, Assendelft
- mw. M. v/d Hulst-Caspers, Utrecht
- mw. D. Rühlend, Zaandam
- J. van Langen, Hoorn
- J. Broersen, Waarland
- C.J.M. Hölischer, Naarden
- R.M. Mulder, Obdam
- mw. C.E.T. Warmerdam-Broekhuizen, Hoofddorp.

U ziet: de prijswinnaars komen vanuit alle hoeken van het bisdom en zelfs daarbuiten. Wij feliciteren de prijswinnaars van harte en zij ontvangen binnenkort hun prijs. Blijf puzzelen! >

Petra Vermeer, Bisdom Haarlem-Amsterdam, Pers en publiciteit



2

< 2. Vijfdaagse kloosterwandeling: Benedictijns leven in de Sint Adelbert Abdij

In deze vijfdaagse 'monastieke wandeling' maakt u op verschillende manieren kennis met het Benedictijner leven. Daar zijn allereerst de getijdengebeden en de dagelijkse eucharistieviering. We zullen diverse gesprekken hebben met verschillende monniken over een aantal aspecten van Benedictijner leven. En u wordt uitgenodigd om dagelijks in stilte iets aan studie te doen. Een literatuurlijst met leeswijzer ontvangt u meteen na aanmelding. Zo mogelijk zullen we kleine werkjes in en rondom de abdij uitvoeren. Als tegenwicht tegenover de geestelijke inspanning zullen we enkele mooie wandelingen maken in de duinen en langs het strand. Deze vijfdaagse kloosterwandeling voor vrouwen en mannen wordt geleid door Bram Jansen. Periode: 19 tot en met 23 september 2011. Verblijf: Sint Adelbert Adbij, Egmond.



3



4

Kosten: € 395,00 per persoon. Meer informatie via de St. Adelbert Abdij, tel. 072 5061415. >

< 3. Heeft het Bijbels Museum een echte Rembrandt in huis? Christusportret van Bijbels Museum reist af naar Louvre in Parijs

Het Bijbels Museum in Amsterdam leent een bijzonder portretje van Christus uit aan het Louvre. Het houten paneeltje maakt deel uit van een serie door Rembrandt en zijn leerlingen geschilderde portretten van steeds dezelfde man. In Parijs zijn na uitvoerig onderzoek, van 18 april tot 18 juli voor het eerst alle bekende werken uit deze serie bijeengebracht. Volgens de onderzoekers heeft Rembrandt in deze serie voor het eerst gebruik gemaakt van een levend model, namelijk een jonge Joodse man die in zijn directe omgeving leefde. Zeker is dat enkele portretten uit de serie van Rembrandts hand zijn. Of dat voor het schilderij uit het Bijbels Museum geldt is nu nog de vraag. Bij opening van de tentoonstelling in het Louvre wordt het onderzoek over de portretten gepresenteerd. Na de presentatie in het Louvre, reizen de Christusportretten door naar de Verenigde Staten, waar ze eerst te zien zijn in het Philadelphia Museum of Art en vervolgens in het Detroit Institute of Arts. Het Christusportret is tot eind maart in het Bijbels Museum te zien. Meer informatie: >> www.bijbelsmuseum.nl Bijbels Museum, Herengracht 366-368, Amsterdam. >

< 4. Bezinningsdag voor pastores, dominees en wie werkzaam zijn in het pastoraat

André Zegveld (lange tijd benedictijner monnik) over deze dag: *'Ik ga in op vragen zoals: hoe zet je als pastor anderen op het spoor van wat je zelf gevonden hebt? Hoe is het geheim van God aanwezig in de gemeenschap van de mensen voor wie je pastor bent? Over wiens geheim gaat het uiteindelijk? Want pastoraat heeft alles te maken met spiritualiteit en met mystagogie, met hoe je zelf met dit geheim omgaat en hoe je anderen erin binnenleidt'.* Datum: 31 mei, 10.00 - 16.00 uur; locatie: Benedictushof, Egmond-Binnen; kosten: € 35,- (inclusief koffie/thee,lunch); aanmelden: >> benedictushof@abdijvanegmond.nl; info: >> www.abdijvanegmond.nl



Tijd nemen om Ruimte te krijgen

Retraites bij 't Heiligdom "Onze Lieve Vrouw ter Nood"

Velen vinden (opnieuw) hun weg naar "Onze Lieve Vrouw ter Nood" in Heiloo. Als Missionair centrum is zij open en gastvrij naar een ieder die op deze bijzondere plaats rust en inspiratie zoekt. Gewone en bijzondere bedevaarten van parochies en regio's, maar ook studiedagen en meerdaagse retraites voor parochiebestuur of werkgroep hebben in de afgelopen maanden aan mensen gelegenheid gegeven om op adem te komen en weer te ontdekken met welke rijkdom wij mogen leven. Alle spiritualiteiten en nationaliteiten die in onze kerk verenigd zijn vinden ieder hun eigen weg om hun geloof te beleven en te vieren.

Nu is het tijd om een volgende stap te maken. Vanaf april is het mogelijk om ook

individueel bijzondere dagen te beleven. Retraites voor allen die er even uit willen stappen en de tijd nemen om te werken aan innerlijke ruimte. Deze meerdaagse retraites zijn een prachtige gelegenheid om je te verwonderen, geïnspireerd stil te staan en het leven te beleven. Ook de wandel- en fietsroutes die vanuit het bedevaartsoord te maken zijn, dragen bij aan de heilzame werking van een retraite. De retraites vinden plaats in het gastenhuis van het Julianaklooster. Door de unieke ligging van het Julianaklooster naast het terrein van het bedevaartsoord van "Onze Lieve Vrouw ter Nood" kunnen de gasten het authentieke katholieke leven meebeleven. In het Julianaklooster is het zusterhuis gevestigd van de zusters van

het Mensgeworden Woord, beter bekend als de "Blauwe zusters". De rest van het klooster is aangepast aan haar nieuwe bestemming als gastenhuis. Maar misschien komt u bij voorbeeld graag met uw eigen werkgroep, bestuur, commissie of groep om weer te ervaren wat het voor u inhoudt om katholiek te zijn. Wilt u samen nadenken en inspiratie zoeken met mensen die u kent? Heeft u al een idee wat u wilt doen, maar weet u nog niet hoe? Neem contact op met het Julianaklooster en vraag om een gesprek met coördinator Liesbeth van Gool. Zij zal samen met u zoeken naar de mogelijkheden op maat. En zo toewerken naar een bijzonder verblijf op deze bijzondere plaats "Onze Lieve Vrouw ter Nood." <

Op dit moment zijn de volgende retraites gepland:

- 8-10 april 2011 "De Kracht van woorden": Geïnspireerd schrijven tijdens de Vasten
- 27-29 mei 2011 "Wees Gegroet, Maria": Kennismaken met Maria en haar betekenis in het leven van mensen
- 24-26 juni 2011 "De Kracht van aandacht": Ervaring verbeelden vanuit inspiratie
- 23-25 september 2011 "Uw wil geschiede": Op zoek naar de kracht van het gebed
- 16-18 juni 2011 of 8-10 september 2011 "Gehoor geven": Religieus leven in onze tijd. Deze retraite is een samenwerking van Abdij van Egmond, Lioba klooster en Onze Lieve Vrouw ter Nood.

Voor meer informatie over de retraites en het gastenhuis: >> info@olvtternood.nl of bel naar het Julianaklooster 072 5051288

PRONK BOUWT MET MEERWAARDE



PRONK BOUWBEDRIJF BV
 nieuwbouw
 verbouw
 restauratie
 onderhoud

PRONK LEIDERS BV
 leidekwerk
 lood-, koper- en zinkwerk
 aanbrengen van ladder- en klimhaken



Machinestraat 2,
 Postbus 20, 1749 ZG Warmenhuizen
 Telefoon (0226) 391374
 Fax (0226) 392032
 E-mail: info@pronkbouw.nl
 Website: www.pronkbouw.nl

Gespecialiseerd in begraafplaats werkzaamheden

Grafdelven | Ruimen van graven | Individuele op- en herbegravingen | Grafkelders
 Verzamelgraf kelders | Urn muren en kelders | Uitbreiding en herinrichting
 Groenvoorziening | Padverharding | Restauratie en onderhoud grafmonumenten

De Hout 47, 1607 HB Hem | tel. 0228-544 484
 mob. 06-539 691 11 | info@begraafplaatsservice.nl

**Vreeker
 Begraafplaatsservice BV**

WWW.BEGRAAFPLAATSSERVICE.NL

**UITVAARTVERZORGING
 A. DE JONG**

sinds 1966 een vertrouwd gezicht
 voor een uitvaart vanuit het bisdom

persoonlijke begeleiding vanuit een familiebedrijf

Alle persoonlijke en rituele wensen zijn mogelijk.

voor vrijblijvende inlichtingen: tel.: (020) 676 1337
 Cliostraat 42, 1077 KJ Amsterdam, dejong@uitvaart.nl
 www.amsterdamuitvaart.nl

lid van de NUVU uitvaartverzekeringen



Monumentenwacht Noord-Holland

Bouwkundige inspecties en adviezen aan particulieren, ondernemingen, stichtingen en overheden over monumentale gebouwen in Noord-Holland

- Beoordeling van offertes en prijsopgaven
- Bereikbaarheids- en veiligheidsplannen

info@monumentenwachtnoordholland.nl
 www.monumentenwachtnoordholland.nl

T: 075 6474588
 F: 075 6474593
 Veerdijk 32, 1531 MS Wormer
 Postbus 79, 1520 AB Wormerveer



Bouwadvies Groot Holland

Zelfstandig onderdeel van de Monumentenwacht Noord-Holland. Wij zijn gespecialiseerd in:

- Aan- en verkoopkeuringen
- Meerjaren onderhoudsplannen
- Adviezen over vergunningen en subsidies
- Kostenramingen en begrotingen
- Begeleiding, toezicht en opleveringskeuringen
- Bestekken en werkschrijvingen

T: 075 6474586 F: 075 6474593
 info@bouwadviesgroot Holland.nl

Veerdijk 32, 1531 MS Wormer
 Postbus 379, 1520 AJ Wormerveer

Mag ik even?

Naar aanleiding van het verslag van de Ethiopiëreis in het februari-nummer van Margot de Zeeuw, stuurde Cor Veth uit Edam een aanvulling over de bijdrage van Edam aan de bouw van een technische school in Emdibir.



“De werkelijkheid is dat de OSG West-Friesland in Hoorn het meubilair beschikbaar gesteld heeft. Bose BV te Edam en het Bose Europees Distribution Center te Tongeren hebben voor het vervoer naar Ethiopië gezorgd. Veel belangrijker is echter dat de Edamse bevolking (niet alleen de parochie) gezorgd heeft voor de financiële middelen om de school te bouwen. Er is bij elkaar bijna € 125.000 opgehaald, waarvan € 38.000 geschonken was door het NCDO, € 3.000 door Cordaid en nog eens € 5.000 door het bisdom. Dus zeg maar dat er zo’n € 80.000 “uit Edam” kwam. Ik zou zeggen dat dit niet mis is. Ook is er in een gezamenlijke actie met de PKN van Edam en de Raad van Kerken gezorgd voor medische apparatuur voor het ziekenhuis van de Medische Missie Zusters in Attat.”

Cor Veth, vice-voorzitter parochiebestuur Edam

Ambon, 27 februari 2011

Geachte Redactie, Administratie en overige ijverars voor “Samen Kerk”!

Het wordt onderhand tijd dat ik weer eens even een teken van leven geef. Al vele jaren word ik verwend met dit blad, aanvankelijk als gift van de gezusters An en Ria Joosten te Haarlem; doch An is inmiddels overleden en Ria is behoorlijk gehandicapt. Al lang geleden heb ik gemerkt dat zij dit abonnement niet meer doorzetten. Edoch, ik blijf het tot nu toe steeds ontvangen. Na lezing geef ik het door aan onze 95-jarige doch nog zeer vitale emeritus-bisschop Mgr. Andreas Sol, oorspronkelijk van Badhoevedorp, dus - evenals ik zelf - ook “van het bisdom”.

De kwaliteit van het blad is steeds prima. Het is inmiddels vijf jaar geleden dat ik op het bisdom dhr. Soffner mocht ontmoeten. Een aantal jaren tevoren had ik in Ambon zijn vader uit een netelige positie weten te redden. Het was wel even schrikken te lezen in de laatst-ontvangen aflevering dat Rafael plotseling overleden is. Ik moge aan u die hem gekend en gewaardeerd hebt, mijn deelneming betuigen.

Wel, tot zover deze korte groet, nogmaals hartelijk dank; ik hoop dat ik er blijvend op mag rekenen “Samen Kerk” te ontvangen. Want ook al scheiden ons heel wat kilometertjes, we zijn toch “Samen Kerk”!

Verblijvend met oprechte hoogachting en beste wensen, in Corde Iesu,

P. Kees Böhm MSC

WERELDJONGERENDAGEN

van alle kanten

Het aftellen is begonnen!

WJD-borrels goed bezocht!! Een verslag van Janneke en Pauline

Zondag 13 februari vond er zowel in Amsterdam als in Langedijk een WJD-borrel plaats. Een ontmoetingsmoment voor jongeren die eraan denken mee te gaan met de WJD.

'Oeps, er zijn meer dan 70 man! We hadden eigenlijk maar op maximaal 40 gerekend...' fluistert Nikki (23), één van de organisatoren van de 'WJD-borrel' in Amsterdam. Het lijkt of ze in paniek is, maar stiekem vormt zich een glimlach van enthousiasme op haar gezicht; het eerste echte Wereldjongerendagengevoel is binnen!



I ♥ WJD sfeer

De WJD-borrel is georganiseerd door en voor jongeren uit bisdom Haarlem-Amsterdam die misschien of zeker weten naar de Wereldjongerendagen in Madrid willen gaan. De hele middag is ingericht om meer informatie te geven, maar ook om vast de sfeer te proeven.

Overal lopen jongeren in shirtjes met 'I ♥ WJD', er is veel te eten en te drinken en op de achtergrond klinkt Spaanse muziek.

Deelnemers kunnen luisteren naar jongeren die een getuigenis geven van de vorige Wereldjongerendagen, een snelcursus Spaans of dansworkshop volgen en zelf tapas maken.

"Kijk voor het volledige verslag van deze WJD ontmoetingsmomenten op www.jongbisdomhaarlem.nl/wjd"

Het WJD gevoel

'Een zaklamp, een sjaaltje, ruilspulletjes, een dagboek.' Inge (21) pakt voor het oog van iedereen haar Australische WJD-tas uit. Ze is door de organisatie gevraagd om een getuigenis te geven van haar ervaringen in Sydney. De spullen die nu in de tas zitten zijn herinneringen, maar Inge vertelt ook wat erin zat toen ze de tas kreeg.

'Oh en natuurlijk niet te vergeten, mijn McDonald's VIPcard!'. De zaal barst in lachen uit. Inge besluit haar getuigenis met een emotioneel betoog over waarom de Wereldjongerendagen zo bijzonder waren. Je ziet aan de dromerige blikken en glimlachjes in de zaal wie al eerder geweest zijn en terugdenken aan dat moment.



Aftellen naar de WJD is begonnen

Na afloop stromen de jongeren van verschillende afkomst naar de bar voor drinken en wat versnaperingen. Je hoort overal kreten van enthousiasme. 'Het was net als in Australië!'. 'Dat voelde echt als de WJD!'. 'Ik weet nu zeker dat ik ga!'

Het doel van de WJD-borrel lijkt zeker geslaagd. Voor de aanwezige jongeren is het aftellen naar de Wereldjongerendagen begonnen!

WWW.JONGBISDOMHAARLEM.NL/WJD

MEER
INFORMATIE
INFO@JONGBISDOMHAARLEM.NL
OF 023 5112637

SLUIT

